08/09/2022

Αρχιμ. Ιάκωβος Κανάκης: «Η επανασυναγωγή στο θεό όλων των ποιημάτων Του»

/ Γνώμες

Το μεγάλο γεγονός της Πίστης μας είναι η **Ενανθρώπηση του Χριστού**. Σε αυτό έχουν εστιάσει αρκετοί Πατέρες και Διδάσκαλοι της **Εκκλησίας.** Προσπαθούν να το προσεγγίσουν και να το μεταφέρουν σε όσους το επιθυμούμε. Μεταξύ αυτών είναι ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής, ένας δυστυχώς όχι τόσο γνωστός άγιος για την προσφορά του στα θεολογικά γράμματα.

Γράφει ο Αρχιμανδρίτης Ιάκωβος Κανάκης

Ο **άγιος Μάξιμος** απαντώντας στον Θαλάσσιο, με τον οποίο συνδέθηκε με πνευματική φιλία, όταν βρισκόταν στην Αφρική (περί το 628), αναφέρεται στο ζήτημα της Ενανθρώπησης του Χριστού, αλλά και στην πρόνοια του Θεού για τον άνθρωπο προ πάντων των αιώνων. Είναι χαρακτηριστικά τα όσα αναφέρει σχετικά: *« Γιατί ο ποιητής των όλων, αυτός πού έγινε κατ' οικονομία αυτό πού δεν ήταν, έπρεπε να διασώσει αμετάβλητο και τον εαυτό του σε αυτό πού ήταν από την φύση του και σε αυτό πού έγινε στην φύση κατ' οικονομία. Γιατί στο Θεό δεν είναι φυσικό να βλέπουμε μεταβολή, για τον οποίο δεν μπορούμε να σκεφτούμε καμμία απολύτως κίνηση σχετικά με την οποία γίνεται η μεταβολή σε όσα κινούνται. Αυτό είναι το μακάριο τέλος και απόκρυφο μυστήριο. Αυτό είναι το μακάριο τέλος για*

το οποίο έχουν γίνει όλα. Αυτός είναι ο θείος σκοπός που προεπινοήθηκε πρίν από την αρχή των όντων, ορίζοντάς τον μπορούμε να το πούμε «προεπινοούμενο τέλος», για χάρη του οποίου έγιναν τα πάντα και αυτό για χάρη κανενός.

Σ' αυτό το τέλος ατενίζοντας δημιούργησε ο Θεός τίς ουσίες των όντων. Αυτό είναι κυρίως το πέρας της πρόνοιας και εκείνων που η πρόνοια προνοεί, σύμφωνα με το οποίο γίνεται ***η επανασυναγωγή στο θεό όλων των ποιημάτων του.*** *Αυτό είναι το μυστήριο που περικλείει όλους τους αιώνες και φανερώνει την υπεράπειρη και που άπειρες φορές προϋπάρχει από τους αιώνες μεγάλη βουλή του Θεού (Εφ. 1,10,11), της οποίας βουλής αγγελιαφόρος έγινε ο ίδιος ο σύμφωνος με την ουσία του Θεού Λόγος όταν έγινε άνθρωπος (Ησ. 9,6), και φανέρωσε, αν μου επιτρέπεται να το πω, τον ίδιο το βαθύτερο πυθμένα της* ***Πατρικής αγαθότητας*** *και έδειξε μέσα σ' αυτόν το τέλος, που για χάρη του τα δημιουργήματα έλαβαν σαφώς την αρχή της ύπαρξής τους. Γιατί για το* ***Χριστό,*** *δηλαδή για το μυστήριο κατά Χριστό, όλοι οι αιώνες και όλα όσα περιέχουν έχουν λάβει την αρχή και το τέλος του είναι τους. Γιατί πιο πρίν από τους αιώνες προϋπονοήθηκε η ένωση, του ορίου και της αοριστίας, του μέτρου και αμετρίας, του πέρατος και της απειρίας, του δημιουργού και της δημιουργίας, της στάσης και της κίνησης, και η ένωση αυτή έγινε στο πρόσωπο του* ***Χριστού,*** *όταν φανερώθηκε στο τέλος των χρόνων και πραγματοποίησε την πρόγνωση του* ***Θεού,*** *ώστε να σταματήσουν γύρω στο τελείως ακίνητο κατά την ουσία όσα κινούνται από την φύση τους, ξεφεύγοντας τελείως από την κίνηση προς τον εαυτό τους και προς τα άλλα και να λάβουν πείρα της κατ' ενέργειαν γνώσης εκείνου όπου αξιώθηκαν να σταματήσουν, γνώσης αναλλοίωτης που παρέμεινε πάντοτε ίδια παρέχοντας σ' αυτούς την απόλαυση εκείνου πού γνώρισαν*». Ο Ιερός Μάξιμος με τρόπο θαυμαστό ορθοτομεί όλη αυτήν την αλήθεια της πρόνοιας του Θεού για την δημιουργία απαρχής, αλλά και την αναδημιουργία της με την Ενανθρώπηση του Χριστού.

Γι' αυτό τον λόγο ο Θεός δημιουργεί τον κόσμο, για να του δώσει προοπτική αθανασίας και αφθαρσίας. Και επίσης γι' αυτόν τον λόγο έρχεται ανάμεσά μας λαμβάνοντας την ανθρώπινη φύση μας, για να επαναφέρει τα πράγματα στην πρώτη τους δόξα και τιμή.